

JAN HUS : VZKŘÍŠENÍ

Poprvé sehráno 1.4. 2000 v Žižkovském divadle Járy Cimrmana

OSOBY A OBSAZENÍ

JAN HUS, zvěstovatel apokalypsy.....Lukáš Rumlena
JAN ŽIŽKA, servilní jeho pucflekOndřej Gabriel
VÁCLAV IV, sadistický vládce říše..... Štěpán Benyovszký
ŽOFIE, jeho nymfomanská choť.....Eva Pospíšilová
ŽITO, pozitivní dvorský magus Jakub Tlapák
CHRONOŠLAP, heroický cestovatel v čase Tadeáš Petr
ZOMBIE, vzkříšený nebožtík s tajemnou identitou.....Michal Rydlo
LAPKOVÉ 1, 2, 3, nuly Jakub Tlapák, Tadeáš Petr, Štěpán Benyovszký

Počet postav/počet mrtvol: 10/9

Bodycount ratio: 90%

PRELUDIUM

*V pochmurné kryptě, hle - umrlec nahnílý
K němu se přikrádá arcimág zavilý.
V satanském taláru, jež za ním vlaje,
ďábelské paroží na hlavě maje,
rukama čaruje nečisté runy,
diváka nervy jsou napjaté struny.
Tu náhle umrlec z lůžka se zvedá,
životem barví se tvář jeho bledá....*

ACTUM PRIMUM

*Na pustém, ospalém náměstí nad ránem,
postává bojovník v kabátci odraném.
Nervózně vyčkává svoje dva komplice,
mečikem mávaje ve svitu měsíce.
A již z povzdálí plíží se tajemný lapka,
na hlavě sedí mu nevzhledná čapka,
i druhý se vynoří pomalu ze šera,
společnost dělá mu obludná sekera.
Bojovník ukončí šermířské finesy,
vida své kumpány, řve jako na lesy:*

LAPKA 1 Ach přátelé, já zdravím vás!
Vy přicházíte právě včas.
Já zprvu v pochybách tu stál
a věru nemálo se bál,
že snad zlý špión krivobradý
infiltoval se v naše řady.

LAPKA 2 Tvé obavy se jeví iluzorně,
my dávali si majzla sakra vzorně.
Důkladní a spolehliví jsme jak sama smrt.
To mi teda, kámo, řekni, plán náš by se jak as zvrť.

LAPKA 1 Když spojíš čepel ostrou...

- LAPKA 2** ...s vyhytralou lstí...
- LAPKA 1** ...každý z nás si vbrzku...
- LAPKA 2** ...kapsy namastí !!!!
- LAPKA 3** Sám bohatě nás platí, pravda, král,
o nemalou se jedná tudíž sumu...
...však vrhnout do toho se bez rozumu,
před tím já kategoricky bych varoval.
Neb nebudem'li králi po vůli
a neuspějeme snad v naší misi,
on stěží s námi srát se usmyslí si
a naše hlavy vrazí na kůly.
- LAPKA 1** ...a těla přinejmenším rozpůlí.
Snad nebojíš se trapně o svůj mrzký krk?
- LAPKA 2** Vždyť o úkol jde, který splníš než bys mrk.
- LAPKA 1** Hravě vyhoniv si přitom ještě brk.
- LAPKA 2** Vždyť hejtman ŽIŽKA, hnusné prase,
v hospodě se zase pase.
Přec zabít jej, toť úkol pro batole...
- LAPKA 1** Ve vteřině hlava jeho bez problémů dole!
- LAPKA 3** Tou představou nenech se kolébat,
že je snad Žižka nějaký bloud.
On zločinců přec přeukrutný kat!
...a prdel nám může natrhnout.
- LAPKA 2** Jenom z něj nedělej nějakého boha.
To zvládne levá má zadní přec noha,
říkám ti, brachu...
- LAPKA 1** Hola!
- LAPKA 2** Vykuchat toho vola!
- LAPKA 3** Dobře, že velká je tvá odvaha,
však Žižky ty se bděle střež,
páč jinakč tento hrdlořez
tvá střeva po náměstí roztahá.
- LAPKA 1** Ty raděj na hlídce tu počkej as.
- LAPKA 2** Zbytečně by v akci prudil's nás.
- LAPKA 1** Tož, brachu, my do díla se dejme!
- LAPKA 2** Záhy má čepel Žižku sejme!

***A již ti dva odchází, toužíce po boji,
třetí tu zůstává v bojácném postoji.
Tu se v něm stupňuje úzkostná fóbie,
jako by tušil, že blíží se ... ZOMBIE !!***

LAPKA 3

Na večeru zjevná vada,
těžká hrůza na mne padá.
Náhle ztichlé náměstí
nic dobrého nevěstí.
Co to však za žvásty plané,
vím přec odkud vítr vane.
To pro Žižku již dozajista
smrtka kosu svou si chystá !

***Oživlý umrlec mozek mu vysaje,
těž jeho kumpány smrt čeká záhy,
jeden z nich, střeva svá za sebou tahaje,
uhlídá, jak Žižka Jan trestá vrahy...***

HLAS

Toto je příběh z dávných dob, kdy zem byla ještě mladá a lidé mluvili ve verších. Byl to věk meče, magie, krve a masa. Krutě vládl Václav Čtvrtý – zpustlý, zhýralý, zavilý. Prohnilá církev vynalezla odpustky a hnusné kupčení s vírou neznalo mezí. Bůh již nad lidstvem lámal hůl... Tehdy však země zmítaná nepokoji zrodila HRDINU. Jen jeden muž se dokázal postavit na stranu práva a zůstat věrný boží vůli i v době úpadku. Byl jím Jan Žižka - mocný válečník a NEODOLATELNÝ CHLAP. Velký humanista, jednooký mezi slepými , světloňoš pravdy Kristovy. Veden neomylným instinktem a hlasem svého srdce hájil vždy zájmy slabších a utlačovaných. Tam, kde se dělo bezpráví, kde se rabovalo a znásilňovalo, kde se vypalovaly vesnice, prznily nevinné panny, vraždila nemluvnata a jedlo lidské maso, tam vždy byl, nesměl chybět a hbitě zakročil – ON. Obviněn z kacířství, projížděl krajinou. Krajinou, která toužila po spasiteli. A tím byl ..
právě ON -

JAN ŽIŽKA!!!

...a abych nezapomněl, Žižka by byl vlastně úplná nula, nebýt jeho duchovního mentora, morálního lektora, etického tutora...

... a univerzitního rektora Jana Husa. Svědomí křesťanského světa-takový byl --- **JAN HUS!!!**

***Zrobít z lapky masa kusy
pro Žižku jest věru snadné.
Když však vstoupí mistr z Husi,
s pokorou do kolen padne.
Uzřev hrůznou řezničinu,
ptá se Hus po smyslu činu :***

HUS

Pověz mi, synu,
kdo je tento muž?
A jakou měl vinu,
že mrtev je už?

ŽIŽKA

Zabít mě chtěla tahle svině,
ptáš-li se po jeho vině.
Prý že ho poslal Václav...

- LAPKA** *(kvílí z posledního) ...ano, král. (Zdechne)*
- ŽIŽKA** Čemuž však s dovolením bych se smál.
Jakýs by motiv měl vladař země,
k tomu by mrtvolu učinil ze mě?
- HUS** Václav Čtvrtý, ta biblická šelma,
důvod tě zabít však bohužel má.
Ty stojíš se mnou na straně práva,
zatímco zločinu průchod on dává.
Kristu se vysmívá král svými činy,
vím že však za nitky tahá kdos jiný!
- ŽIŽKA** Co to za teorii konspirační?
Duše má po vyjasnění lační.
- HUS** Sám Satan chce po nás byla by veta,
tu partie hraje se o osud světa.
Tím já si naprosto jsem totiž jist,
že Pražský hrad v rukou má sám Antikrist.
Muž, jemuž král dává ničemně azyl.
zaslouží nůž bys mu do srdce vrazil.
Zabít ho, nesmí ti za mák být líto.
Tím pekelným poslem je – KOUZELNÍK ŽITO!
- ŽIŽKA** Na myslí máš toho žertěře snad?
Ten svými triky chce jenom si hrát.
Netvrdím že je to nějaký Ábel,
přece však uznej - Žito a ďábel?
Ta veselá kopa je samý žert,
toť přece nemožno že by byl čert.
- HUS** Nu poslyš, jak apoštol Pavel popisuje
toho, kdo úklady ďábelské kuje: *(Cituje z Žižkovy příruční Bible)*
„...ten zlý, co přijde v moci Satanově,
bude konat kdejaký mocný čin, klamná znamení a zázraky.“
No není to jasnější než slunce nad mraky?
Zdánlivě nevinné Žitovy čáry
Kristovým ovečkám chystají máry!
Dle Zjevení Janova však být rozdrčen musí.
A ač tomu za všech sil zjista se brání,
Žižka Jan a Mistr Jan z Husi.
jej porazí v apokalyptickém klání.
- ŽIŽKA** Apokalypsa? A biblické klání?
Slova tvá zdaleka nechápu, mistře.
Tvé pochmurné vize mi hrůzu nahání.
Jejich význam mi objasni bystře.
- HUS** *(uchopí opět Bibli)*
„I nadejde konec dnů a sestoupí na zemi dvě pekelné šelmy a jedna
bude sloužit druhé a nutit národy, aby se jí klaněly...“
Jasně snad, kdo jsou ty bestie.
Prohlédnout dávno už měl's ty je.
Václava, světa to hnusného zlopána,

i s Žitem, falešným tím jeho prorokem,
poženem - k tomu nám od Boha moc dána -
do hlubin pekelných věru svinským krokem!
Toť přece průkazná biblická znamení.
Sundej si konečně své brýle mámení!
Poslední bitva teď nadchází důležitá,
v ní třeba je rozdrtit nejprve Žita.
Ze světa zmizí až jeho moc čarovná
král sám se stěží pak nám dvěma vyrovná.

ŽIŽKA

Už mi to do sebe všecičko zapadá,
odkryta Žitovy moci je záhada.
Já doposud musel být úplně slepý,
však v hlavě mé rodí se plán velkolepý:
ŽITO, ZABIJI TĚ TÍMTO MEČEM!!!
(Odchází)

HUS

Za to jsem ti, brachu, vděčen.
Neboť... až zničíme společně ty demony oba
Nastane konečně k tomu už doba,
by Kristus svou na zemi obnovil vládu
a tehdy podrobil božímu řádu
živé i mrtvé, jež z hrobů je třeba pozvednout
v den svatý, kdy zasedne poslední soud!
(Začíná zvolna hrát Žitova infantilní hudba)
Já cítím to v samém morku kostí,
že Žito mé dostal se do blízkosti...
Stůjte ach při mně veškerí svatí,
v souboji s ďáblem, co plán boží hatí.
(Na scénu vhopsá kouzelník Žito se svou oblíbenou písní na rtech, Hus se ukrývá v opodálí)

ŽITO

Žito jsem já mocný králův dvorní mág.
Baže je to vskutku věru právě tak.
Magus mocný já jsem,
na to jed vem!
A kdo se bojí triků mých,
ten ve svém srdci tajně skrývá hnusný hřích.
Magus dobrý já jsem
na to jed vem!
A je - spravedlivý Václav této země král,
dbá by se ho šejdíř každý notně bál
Vladař schopný on jest,
jó všechna čest.
A kdo si myslí, že snad ne,
ten v nemilost mou hezky rychle upadne.
Kámo, kámo, to zvaž, sic uhlídáš!
Páč on - v přestrojení vypraví se mezi lid,
by nepravost kdejakou mohl odhalit.
Vzdává, vzdává mu dík
každý rolník (i nevolník).

***Žebrák se přibelhá v odporném hábitu,
ten náhle odhodí a hle - král stojí tu!***

- ŽITO** Hoj, králi, TY (!) ve své nezměrné moudrosti
spravedlnosti opět's učinil zadosti.
Jsa zahalen v nečisté slupce,
z lumpů zase jsi udělal hlupce.
Tajně proniknův do lůzy pelechů,
jako vždy's odhalil kdejakou neplechu.
Za to tě velebí veškerý prostý lid,
že s mizivým šizuňků procentem může teď šťastně žít.
- KRÁL** Nicotný žvanile, kolikrát ti mám opakovat, že účelem těchto mých
inkognito výprav není to, aby mě prostý lid velebil, ale aby se přede
mnou třásl v permanentní hrůze?
- ŽITO** Já myslel však, že jak Bůh velí,
ty blaho lidu máš na zřeteli...
- KRÁL** Néé ! V žebráckém kostýmu se ztrapňuji pouze proto, abych
odhalenými nepoctivci bohatě zásobil svou dvorní mučírnu.
- ŽITO** Každý máme své záliby,
něco, co radost nám dělá.
Já chodím třeba rád na ryby,
ty na skřepci trháš těla.
- KRÁL** Jó, mučeníčko už to není co bejvalo... Umím zabít na tisíc způsobů,
všechno jsem už zkusil. Najednou je to tak fádní, stereotypní, vyžilé.
Omrzela mne dokonce i taková čísla jako mé oblíbené dvouosé čtvrcení
čtyřmi čtyřspřežími napříč.
- ŽITO** Když už tě neberou takové parády
Pak vskutku nevím, zda vím si s tím já rady.
- KRÁL** ...ALE VÍŠ! Tvá magie může být základem zcela nové koncepce utrpení.
Vždyť i tak fádní trest jako obyčejné stětí bude zábavný, příkouzliš-li
odsouzenci pár hlav navíc.
- ŽITO** Králi můj drahý, to trochu přeháníš přeci.
Chceš, abych prováděl tak zvěřské věci?
Lidé nejsou jen nicotné zboží,
každý z nich přece jest výtvar boží.
- KRÁL** O tom se nebudeme bavit! Ale o čem bych si promluvil rád, je tvé
ostentativní ignorování mých permanentních připomínek ohledně
formy tvé mluvy...
- ŽITO** Smysl své ideje přibliž mi králi
neb zatím jeví se toulati v dále...
- KRÁL** Ano, to prachsprosté veršování, ten hnusný pouliční slang, který przní
krásu mého jazyka a levným formalismem zastírá plytkost tvých slov!
V mé společnosti budeš hovořit, jak káže dvorský bonton: jasně, k věci
a bez rýmů. Pokud se ovšem nechceš seznámit s mým novým čínským
drtičem varlat.

***Tu zombík smrtící na krále útočí,
Žito však fajrbólem hravě s ním zatočí.***

- ŽITO** Jakýs živý umrlec.
Skolit jej nebyla těžká věc.
- KRÁL** Pozoruhodné. Nu, opět jsi potvrdil, že jsi muž činu, a proto ti mohu svěřit přísně tajný úkol.
- ŽITO** Věřu že toť králi pro mne nezměrná jest čest...
- KRÁL** Ještě jeden rým (*zahrozí pěští*) a zasáhne tě moje p...ruka.
Nu, k věci. Není tomu tak dávno, co jsem pojal podezření, že ne zcela výlučně pro mne královna Žofie, jak zákon velí, své vcelku nezáživné oči má...
- ŽITO** Však na koho tvé podezření padá,
v jakém těle dřímá hrůzná zrad...covská myšlenka.
- KRÁL** Hned ti to povím. Kdykoliv se v královnině přítomnosti vyskytuje poslední dobou snad až přemrštěně častokrát denně vojenská hlášení podávající velitel vyšehradské osádky, kterého se mi stále nedaří poslat na odpočinek obvyklou cestou vraždy na objednávku..... ŽIŽKA, Žofie celá viditelně pookřeje... děvka prodejná. Zkrátka potřebuji spolehlivého špicla, který by odhalil její všivou nevěru a já ji mohl konečně nechat spolu s jejím rádobynepřemožitelným souložníkem oficiálně popravít. A ten špicl budeš ty.
- ŽITO** Králi, věz, že zařídí to
jako vždy tvůj věrný Žito!
- Když Žito odpálí,
králem jsa vykopán,
Hus vykročí z povzdálí,
vyslechnuv jejich plán.
Zombie zvedá se ze země prachu,
tu k ní Hus promluví co k svému brachu:***
- HUS** Nic ty si, příteli nedělej,
z porážky svojí závadné.
Žito je mocný čaroděj
a skolí tě, kdy ho jen napadne.
S ďábelskou mocí, kterou on sluje
záměr můj svatý bez smyslu je.
Žižka je pověřen potřit tu špínu,
ni méně povím ti, brachu, já, inu...
Když to tak zhodnotím ve zpětném pohledu,
nesnadno Žita je uložit ku ledu.
Už vidím Žižku i s jeho svaly,
jak kouzlem přemožen v krvi se válí.
Záludnou třeba je nastrojít léčku,
by hladce moh' vykostit Žižka tu bečku.
Jak však Žita schopnosti jeho jen opustí?
Ha! Když propadne bezuzdné milostné chlípnosti.
Pohltní cele jej tělesný chtíč,

z hlavy mu vyžene magii pryč.
A nebude těžké nalézt svůdnici,
která té rybce nahodí udici.
Já vím, že objektem Žitovy touhy je
dlouho již královna Žofie.

ACTUM SECUNDUM

***V královském paláci,
na trůnu ze zlata
písničku zpívá si
královna prsatá :***

ŽOFIE Truchlivý úděl královny jest,
dobře vím, že nemá mne rád.
Krále jen železná svírá mě pěst.
On kálí na mne i na Český stát.

***Zpruzený panovník šourá se do sálu,
manželce věnuje úsměvu pomálu...***

KRÁL 'Se vede Žofie, drahá?

ŽOFIE Má nálada je vcelku decentní, děkuji za optání, choti.

KRÁL Ty štětko drzá... To už ti nestojím ani za pořádně rozvitou větu ?

ŽOFIE Máš pravdu, ve skutečnosti se totiž cítím jako onuce za vlahého
červánkového večera v růžovém sadě s éterem prostoupeným opojnou
vůní padajících okvětních
plátků, nejdražší můj.

KRÁL Není divu, když se taky spustíš s každým žebrákem z ulice.

ŽOFIE Ale zatímco o mě se můžou žebráci přetrhnout, s tebou žádná
z lazebnic nejde bez tučného honoráře.

KRÁL Honorářem jen oceňuji jejich upřímnou náklonnost.
(Přicházejícího Žižku již z dálky ohlašují famfáry)
Á, další investice, která mi užirá z rozpočtu na chlast a ženské.

ŽIŽKA Hlášení o stavu své posádky vám nesu,
dopřejte mi tohoto mohutného hlesu.

ŽOFIE Jen dál, brilantní stratégu!
Tvá slova lahodí našemu egu.

KRÁL *(komentuje Žofiino veršování)* Trapné, laciné.

ŽIŽKA Sotva co vzbudil nás mocný řev vojenského kohouta
a paprsek jasného slunce dopadl světlice do kouta,
hned každý můj kluk
bystře se shluk
v úhledný pluk.
Pak ihned já rozeslal je do všech stran,
strašlivou obavou jsa k tomu hnán,

zda-li nám vojska německých vrahů
za noci tajně neoblehla Prahu.
A neb k mé velké úlevě nestalo se tak,
já pospíšil hned k vám, jak kámen vystřelí když prak,
sdělit vám radostnou tu zvěst,
že totiž tak, jak jsem řek', vskutku jest!

KRÁL Odhlédnu-li od jazykové i obsahové stránky věci, nevidím zhola nic. Tvé hlášení je vskutku obdivuhodně chabé a pro tvé, zvláště ty poslední návštěvy zde, zcela typické. Nu, dlužno mi tedy jít konzultovat tuto věru závažnou politickou situaci s družinou svých vilných lazebnic, mezi nimiž ostatně strávím zbytek tohoto mrzkého dne. S dovolením vás tu tedy nechávám o samotě, abyste mohli...v klidu probrat možnosti zapojení vyšehradské posádky do spektra charitativních činností provozovaných mou drahou manželkou. *(Poslední věta je doprovázena gestikulací podtrhávající chlípné dvojsmysly a pronášena strojeně ironickým tónem. Poté král odchází, přičemž kyne do zákulisí Žitovi, aby se připravil do výzvědné pozice za cípem opony)*

ŽOFIE *(shodí svůj župan, čímž odhalí ultrasvůdné prádélko)* Nuže, milý hejtmane Žižko, pakliže bys proti tomu nic nenamítal, navrhuji zahájit dnešní jednání poctivým orálním sexem, následovaným několika dalšími čísly v závislosti na aktuální náladě obou zúčastněných stran. Uvítala bych zároveň, abys učinil všechna preventivní opatření proti politováníhodnému selhání, jehož jsme byly předevcírem smutnými svědky.

ŽIŽKA Toť pro mne těžký úkol není,
však rád bych se chtěl přesvědčit,
zda tvoje ve mne zalíbení
jest pravý, láskyplný cit.

ŽOFIE Ano...?

ŽIŽKA Tvá láska tolik velká je-li,
že obemknula by svět celý,
dokaž mi teď její sílu
a přilož se mnou ruku k dílu.
K božímu to dílu zkázy,
jež Antikristu nůž v chřtán vrazí.
A to nejsou žádné fámy,
Satan sám je mezi námi!

ŽOFIE A kdo je jím? Vyjev mi to.

ŽIŽKA Nikdo menší nežli Žito!
Mocný jsa Kristův úderník,
já meč mu vetknu v ciferník!
Však překážka zlá tady je
a tou je jeho magie.
Kouzelné jen jeho rčení
v kraví exkrement mne změní.
Zbavit ho třeba těchto sil,
o což rád bych tě poprosil.

Pomoci tvé je třeba vskutku,
by bylo možné ušít na něj budku.
Zkrátka, pokud Žito nezaujme,
v hrobě ihned pozici,
můj nástroj se stěží ujme
být ti ku dispozici.

ŽOFIE No vlastně...taky jsem Žita nikdy neměla ráda. Ale ty tušíš snad, jak jej zbavit jeho čarodějných schopností?

ŽIŽKA Věz, že ty sama jsi k tomu klíč.
Přepadnout musí ho chlípny chtíč.
Jak řek' mi Hus tak jedna věc je jistá,
že v mysli pohlcené nízkým pudem
magické pro formule není místa.
My na půl cesty k vítězství pak budem!
Krátce: Žita dej povolát sved' jej hbitě,
což já rád shlédnu, byv sám v krytě.

ŽOFIE Ahá, a až nastane ta pravá chvíle...

ŽIŽKA ...života jej zbavím čile!
(Žižka mizí, ubíhá pěnící Žito, který vše vyslechl)

ŽITO Jaká tu stojí žena kletá!
Ty myslíš že takový jsem sketa?!
Bych bídně zradil svého krále
a životu dal za to vale?!
Plně slyšel jsem ty plány mrzké,
král se vše dozví v době brzké!

ŽOFIE Žito, to celé není tak , jak si myslíš. Žižka se mě chtěl zmocnit a já musela ustoupit hrubé zvířecí síle. Byl by mě holýma rukama zardousil, kdybych neslíbila, že mu budu po vůli. Ten hrubián pro mě ale nic neznamená. On může dobýt mé tělo, ale nikdy ne mé srdce. To totiž patří jen jednomu muži. Nikdy jsem neměla odvalu to říct, ale...jsi jim ty! Žito, věz, že miluji tě!

ŽITO Marně sprádáte své sítě!
A co to za lásku tu chabě předstíráš,
když dobře vím, že víš, že vím, že... zlé úmysly máš?
Já dobře vím jaká's prohnaná liška,
toť jenom tyjátr, za nímž jest Žižka.
Na Žita neplatí taková šaráda,
s těmito triky mi leda vlez na záda!
A Žižko, trapně támhle skrytý,
ty snad musíš býti zlitý!
Myslíš, že zkažená tato bytost
k útoku dá ti příležitost?
Ta fúrie, co marně k sobě mne vábí,
moc moji magickou věru že neoslabí.
Za intriku, již splichtil's v chvatu,
s gustem král tě předá katu.

ŽOFIE *(jme se Žita svůdně fyzicky kontaktovat)* Žito, což mi opravdu nevěříš? Jak si můžeš myslet, že bych mohla nalézt zalíbení v tom jednookém troglodytu? Nuže, pohlédni do mých upřímných očí a viz, že tam je jen láska - žádná zrada.

ŽITO Že by mne měla skutečně ráda?
Do duše mé se pochybnost vkrádá...
(Vysmýkne se)
Vak zapomínám co jsem slyšel?
Leda pro smrt jsem sem přišel!
úlisná je tato zmije,
vždyť dobře vím, která bije!
Leč při pohledu na tu krásu,
nezbývá mi než říct: k ďasů!
Jak by v tomto křehkém těle
-toť vši nádherý esence-
uzavřena jako v cele
mohla být ke zlu tendence?!
Ha! Já takřka podlehl jejímu šarmu,
porušuje svou pozitivní karmu.
Já konečně zatvrdím vůli svou
a udám tu ženu nečistou!!

ŽOFIE Žito, zadrž! A dobře zvaž, jaké skvělé perspektivy skýtá vidina naší společné budoucnosti. Hle! Odstraníme jak tupého Žižku, tak posedlého krále a staneme ruku v ruce v čele této země, šťastně živi v plodném svazku až do světa skonání!

ŽITO Miska vah se naklání...
Toť baže vrhá na celou věc
odlišný úhel pohledu,
zde nabídka životní, které já přec
odolat logicky nesvedu.
Již když jsem byl chlapec mladý,
s vojáčky v parku si hrál,
já toužil chopit se vlády
a nejlépe jako sám král.
Teď potvrzuje se tady
pro jaký úřad jsem zrál!
K trůnu brána otevřena
a pramalá jest za to cena:
Odstranit Václava, zvrhlého sadistu,
z toho se nebojím zodpovídat Kristu.
A navíc královnu přitom mít za ženu,
lepší kost sotvaže jinde já seženu.
Velmi toť na těla kráse
obdařená žena,
jejím kouzlem mysl moje
zdá se... přemožena.
(Vrhne bojovně naladěný Žižka.)

ŽIŽKA Teď přichází moje šance,
sejmu toho zaprodance!

Stačí k tomu chvíle krátká,
Žofie, zmiz, budou jatka !

ŽITO AIEEEEEEEEE !

ŽOFIE *(na odchodu)* Čekám tě v mučírně, prdelko.

ŽITO Áááá ... ta tam je má magie,
Žižka mě teď zabije !
Zhovadile podlehl jsem
té prohnané děvce,
teď souzeno mi zahynout,
což se mi věru nechce...
Ach já nebožák se slabou vůlí,
s přehledem Žižka teď mne rozpůlí...
Poklesek až stydno je mi,
hlavo má teď padni k zemi...
Sám sebe se nyní štítím,
už je konec s mojím žitím...
Hrobem je mi moje zrada.
Verš další mě již nenapadááááÁÁÁÁÁÁÁ

***Smrtící čepel již na Žita dopadá,
jak tohle přežije, věru je záhada.
Meč jeho kebuli málem už roztíná,
zbývá mu myšlenka poslední, jediná :***

ŽITO Života mého nit jeví se příliš tence.
Žitova nemůže skončit však existence.
Hříchu já jaktěživ nespáchal ani
Kěž spasí mne, Bože, jev paranormální.

***Tu náhle, co se to nestane...k d'asu!
Kdosi se vynoří z portálu času!
Přízračný hrdina v kosmickém kroji
na Žižku vrhá se připraven k boji.
Ve stylu kung-fu mu pár facek vrazí,
zbrání svou podivnou nato ho zmrazí.***

ŽITO Kdo jsi ty tajemný, zázračný poutníku,
který's mě odejmul z lopaty hrobníku?

CHŠLAP Řeknu to prostě, přímo a natvrdo, nekompromisně, jasně a
nesmlouvavě. Žádný chození kolem horký kaše. Cestuju v čase a říkají
mi ...Chronošlap!

ŽITO Bože !
Cože?!

CHŠLAP Hej, ty tvoje veršíky maj šťávu! To takhle mluvíte normálně?

- ŽITO** Ale, to je jen taková místní hantýrka. Jak ti to přejde do krve,
nemluvíš pak jinak již...
Ty však, jak mi vysvětlíš,
odkud zjevil ses tu v době,
kdy jednou nohou stál já v hrobě?
- CHŠLAP** Nemáme čas na zdlouhavý explanace. Přicházím z budoucnosti,
abych zachránil tebe a s tebou přirozeně i celý svět.
- ŽITO** Chceš říci, že odvážil ty ses
diktátu vzepřít mocné historie,
by zabránil jsi chvíli - JAKÝ DĚS! -
kdy Žižkův meč v mou hrud' se vryje?
- CHŠLAP** Jó, to sedí. Ale nemysli si, že bych se sem táhnul skrz ty milénia jen
pro tvý modrý voči. Tady se hraje zatraceně vysoká hra - a v sázce je
osud dějin. Když ti teď řeknu, že my dva jsme možná jediná překážka
toho, aby svět ovládl jeden kapitální pošuk, pomůžeš mi ho zastavit?
- ŽITO** Rád budu sloužit dobré věci,
pověz ty mi ale přeci,
kdo jest pošuk tebou zvaný
a jakés má mrzké plány.
- CHŠLAP** Tak to teda dodře poslouchej, kámo...
(Jme se výkladu písňovou formou)
Jó, toho chláпка chytla divná představa,
že konec světa pomalu už nastává.
On myslí si, což magořinou zavání,
že světu škoděj dva ďáblovi kumpáni.
A kdo to je? Tak toho by ses nenadál.
Tim satanovym sluhou prej seš ty a král!
On věří, že když oba dva vás rozdrtí,
vyhraje tak nad peklem i nad smrtí.
Tak hodlá naplnit svůj odpudivý cíl,
jó prokleta buď chvíle, kdy se narodil.
Blázen, blázen, on je prostě blázen.
Zastavit my musíme ho rázem!
Teď poslouchej a moje slova dobře važ.
Ten vůl má za to, že je novej Mesiáš.
A že má teda právo mrtvejm život dát,
by poslední soud nad nima moh' vykonat.
Blázen, blázen, říkám, že je blázen,
myslí si, že Bůh ho poslal na zem!
On mrtvolý hodlá vzkřísit magicky,
což následky má ale, kámo, tragický.
Zmutovaný zombie svět v rukou maj
a tenhle magor tomu říká novej ráj.
Blázen, blázen, věř mi, že je blázen,
krvavá se tady chystá lázeň.
Je nejvyšší čas zastavit ho, zdá se mi.
Sic hrůzovládu nastolí on na zemi.
A kdo že nám to chystá tenhle super hnus?
Ač možná tě to překvapí, tak je to... HUS!

- ŽITO** Mistr Jan, ten člověk boží,
zombie že tajně množí?
- CHŠLAP** Jó, tak tím si buď, kámo, jistej.. Jeho monstrózní víra mu dává sílu
oživovat mrtvoly. Úplně podlehnul temný stránce magie a jen tvoje
kouzla ho můžou zastavit. Proto tě měl Žižka utratit, byv Husem
přesvědčen, že jsi sluhou pekel. Jejich plánu na tvou likvidaci jsem ale
zatnul tipec.. Teď tě žádám o spolupráci. Žito, je čas abys dokázal, že
jsi předně chlap, kterej umí rozlišit dobro a zlo, ví, za co stojí žít a je
vždy tam, kde je ho třeba!
- ŽITO** Kéž by ti na místě upadla pusa,
že takto haníš Jana Mistra Husa.
Po lžích, jež jsi mi vylíčil,
pověz mi aspoň ještě včil,
zda nad Žižkou, jehož tělo
proměnil jsi v kámen,
vyřknout by se provždy mělo
úlevné to ÁMEN ?
- CHŠLAP** Tak s takovou ignorancí jsem opravdu nepočítal...
(Zmrazí Žita)
Týhle věcičky u nás říkáme pulzní eskymo. V momentě tě to zmrazí,
ani nevíš jak. Účinkuje to ale jenom pár minut. I tak dost dlouho na
to, aby si znova zvažil moji nabídku... s chladnou hlavou.
- Nemalá však chyba je,
že Žižka zatím roztaje,
A svému hněvu hned povoliv otěže,
zmrzlého Žita on brutálně podřeže.
Záhý pak po tomto strašlivém zabítí
i zděšený Chronošlap meč v těle pocítí.***
- ŽIŽKA** I sluhu zlého satanáše
já přioděl jsem do rubáše.
Hned se cejtím skvěle nák,
jsem to ale kabrňák!
- CHŠLAP** *(náhle ku Žižkovu zděšení na nohou, živ a zdráv)* Přepočítal ses,
primitive ! Tvé rádobyostří minulo všechny důležité orgány. Je mi
skoro líto plýtvat drahou nití na následky šimrání tvým chabým
párátkem.
- ŽIŽKA** To každého přec zabilo by !
Já nechápu. Jdou na mne mdloby.
(Omdlí)
- CHŠLAP** Nechám tě žít, mrzký Žižko. Jsi jen loutka v Husových rukou. Ne však
nadlouho. Ačkoliv se budu muset bohužel obejít bez zcela zaslepeného,
nepoužitelného a nyní i zjevně mrtvého Žita, přísahám, že osobně
zaklepu Husovými bačkorama !!!

***Pomstu svou příslibiv, odchází hrdina,
Žitova nastává poslední hodina.
Nežli však stačí se na věčnost odebrat,
královna přichází poslední sbohem dát :***

ŽOFIE Ubožáčku Žito, neber si to osobně, ale taková je smrt. Slabí odchází, aby uvolnili cestu silným. Myslel sis, že jsi borec, který má pod palcem i krále, a přitom jsi neviděl, že Václav je jen lstivá bestie, která tě vždycky zneužívala pro své mrzké cíle, a ty jsi šašek, který mu prospěchářsky slouží v touze po společenské prestiži!

ŽITO Nech si svoje sprosté lži...
Kdo ujal se mne – král jediný
když shořel cirkus mé rodiny
Za to já chtěl mu být věrným to nohsledem
doufaje, že Čechy k lepšímu povedem.

ŽOFIE Á, ta tragédie kouzelnického klanu... Mladý Žito jen o vlásek uniká požáru, který zpopelňuje jeho příbuzenstvo v době, kdy on dlí na recepci u krále, který, jak ti asi uniklo, dal vaše šapitó osobně zapálit, učiniv tak z tebe snadno manipulovatelného sirotka, jehož čarodějného génia bude mít zcela pod kontrolou. Zkrátka, hnusně tě utilizoval, stejně jako mě – ale já už to nestrpím. Tvůj skon slouží vyššímu cíli: Václava zbaveného tvé pomoci lehce odstraním a zaujmu jeho místo s Žižkou jako pučflekem. Konečně kompenzace za ta léta ponižování. No, tak se měj a spi sladce.

***Tuhnoucího Žita přepadává žal,
jistě ho však utěší blízcí se král.***

ŽITO Králi můj milý, zachraň mou duši
srdce mé v obavách divoce buší.
Že ty bys moh – odmítám věřit té zvěsti
za smrt mé rodiny vinu snad nésti.
Má duše nedejde pokoje
dokud nedozvím se jak to je.

KRÁL Nejdřív mi řekni kde jsou ti dva.

ŽITO Oni chystají se do mučírny zpět.
Tam v zvěřských orgiích se budou ukájet.

KRÁL Výborně! Hned se tam vypravím, odhalím ten komplot a nechám je veřejně ubíčovat k smrti. Z jejich kůže pak nechám zhotovit přepychový obří buben na svolávání svých lazebnic.

ŽITO Však na mou otázku ještě neřekls mi nic!

KRÁL Ano, tvou rodinu jsem zahubil, abych tak získal monopol na tvé magické schopnosti; byli jen pěšáci na mé šachovnici...

ŽITO Ale já...

KRÁL Ty jsi byl tak...kůň, ale vyměnil jsem tě za cennější figury: dámu a věž.
Za tvou celoživotní servilitu děkuji, uvidíme se v pekle.

ŽITO Aiieeee...

***Kouzelníkům nastává nezvratný teď šlus,
jeho smrt si vychutná démonický Hus.***

HUS Pokořen leží tu ďábelský sluha,
záhy již mrtvola bude z něj tuhá.
Zlá šelma již vypouští duši,
já cítím, že cosi mi ve spáncích buší.
To magie plní mě v mohutném proudu,
já konečně nabyl k tomu sil,
bych přivedl mrtvé k poslednímu soudu
a plamen hříchu tak uhasil.
Poslední věc ještě zbývá mi k cíli
položít Václava na oltář smrti
i tuhleť šelmu až opustí síly
nebesa Satana finálně zdrtí.

ACTUM TERTIUM

***Zatím již v mučírně královna vyčkává,
nemravné povahy že bude zábava.
Ve sporém oděvu, ve svůdném postoji,
těší se, Žižka až chtíč její ukojí.
Tu hejtman rozrazí dívoce závoru,
k Žofii přiskočí, kalhoty v pozoru.***

ŽIŽKA Nyní, když Žito prdí v hlínu,
konečně zmocním se tvého klínu.

ŽOFIE Ne tak zhurta, čumáčku. Tak mě napadá, když už ses tak
hezky rozjel, mohl bys krouhnout i krále, aby naší lásce nestálo
v cestě už vůbec nic.

***Jaképak to ale psycho!
Postava se v koutě zvedá,
hrozný řev prořízne ticho,
je to král – Žofii běda !***

KRÁL Zrádná čubko! Konečně jsem odhalil tvé vychcané úmysly! Okamžitě tě
odsuzuji k trestu smrti, který ty, Žižko, neprodleně vykonej!

ŽIŽKA Moje srdce pro Žofii plane!
Tvé však bude brzy vykuchané!
*(Zabodne do krále špičku meče a během jeho proslovu se zanořuje stále
hlouběji)*

KRÁL Žižko, prosím tě nehraj si tu na hrdinu a okamžitě ze mě ten meč
vytáhni...*(zanořec)* Ale no tak, Žižko, co to děláš? Chceš mě snad zabít?
(prošpikuj) Žižko, varuju tě, tohle nedopadne dobře... *(popojed)* Žižko,
víš ty vůbec, kdo já jsem, zvaž mé postavení...*(špízec)* Mám peníze,
kontakty, moc, spolu ovládneme svět! *(vbodni až po rukojet)* Žižko... *(Se
smrteľným chropotem se Václav hroutí k zemi)*

ŽOFIE Bravo, Žiži!

***Dveře vrzly, někdo vchází,
Žižka bere hadru kus,
na krále jej v chvatu hází,
dřív než vstoupí...ejhle : Hus !***

HUS Jaképak to překvapení?
Žižka tu a král zde není.
Sám komoří zaved mne v tato místa,
králova přítomnost že jest zde jistá.
Prý tu své manželce Žofii,
střevo již na skřípec navíjí.
Šel ji tu načapat prý in flagranti...
Řekni, však, Žižko, u Kristových ran, TY?
Ty sám tu v objetí královny vilné,
přece jen pro mne toť kafe jest silné.

ŽIŽKA My každý, mistře, máme své slabiny.
Hoď po mě kamenem, jsi-li snad bez viny.
(Hus čapne na zemi ležící balvan a vrhne jím po Žižkovi)
Pro drobné smilstvo ty hned nečerti se.
Hleď raděj pochválit úspěch mé mise.
Vždyť čepel mou perfektně vedl Bůh
a mrzký Žito je konečně tuh'.

HUS A však už bylo, Honzo, také na čase.
Již záhy velké zmrtvýchvstání chystá se.
Temnému mágovi umíráček zní
a světa mohou nastat dnové poslední.

ŽIŽKA Jaképak to v divné křeči
vedeš tady, Mistře, řeči?
Proč mluvíš dál o světa zkáze,
když na zemi je teď už blaze?
Já splnil přece právě úkol,
záslužný nad všechny vůkol,
Antikrista zbavil sil
a světa zmar tak odvrátil ?!

HUS Myslels, že zamezíš zániku světa?
Hlupáku! Ten naše cílová meta !
Chtěl bys snad chránit tu pozemskou špínu?
Ohněm teď smyjeme člověka vinu.
Nám dáno je naplnit vůli přec Boží,
ortel vznést nad světem, kde hřích se množí.
I prorocství staré mi zapravdu dává,
hle, zde úryvek z Písma je důkaz jak kráva:
„A pak se ukáže ten zlý, kterého Pán Ježíš zabije dechem svých
úst a zničí svým mocným příchodem !!!!“

ŽOFIE Zajímavý teologický konstrukt, Mistře, leč fakticky se jím řídit mi připadá poněkud zbrklé, ba ujeté. Přece si nemůžeš opravdu myslet, že jen tak na povel spustíš apokalypsu.

HUS *(Žofii)* Ten zlý - to byl Žito !
On *(poukáže na Žižku)* zabil to tele.
Tím comeback připravil pro spasitele.
Kristus teď osobně sestoupil na zem,
poslední soud aby zahájil rázem.
A proto mrtvé je potřeba pozdvihnout z hlíny,
by souzeni mohli být za svoje činy.
Ač ti to, Jeníku, hrůzu snad nahání,
oživit neživé jest naše poslání.

ŽIŽKA Do toho úkolu postrádám chuti.
Prožívám hluboké citové pnutí.
Vždyť já smysl života našel právě,
nehodlám skončit teď v destrukční vřavě.
Hle, toť má láska *(na Žofii)* , pro kterou bych rád
radostí světských směl dál užívat!

HUS To babylónská děvka přijíždí na draku,
chtíc hnusně nám zabránit v božím to zázraku.
Ta siréna svádí tě s duchovní stezky,
Tady je špalek, tak poprav ji hezky...

***Tak Žižka uchopí popravčí sekeru,
leč na Husa otočí směr svého úderu!
Mistr Jan ostří však bystře se uhne,
v pištalku zaduje, krev v žilách tuhne.
A nato přiběhne zuřivá zombie,
vrhá se po krku nebohé Žofie...
Po mrtvé královně umrlec šlape!
Žižkovi z toho již na karbid kape...***

ŽIŽKA Jasně to Hospodina znamení!
Pohled můj na věc to mění.
Dal jsem si, pane můj , konečně, HALELUJA, říct !
Radostně půjdem teď společně konci světa vstříc!
A zatímco támhle si kálí psi,
My dokončíme dílo apokalypsy!

HUS Dobře, žes prohlédl, synu můj milý,
jen malý krůček již zbývá nám k cíli.
A sic, že v oběť musí být položen král...
...což vykonat možno jest však jenom stěží,
bo on tu, jak vidím, v krvi teď leží,
o vysvětlení čehož bych tě, Žižko, rád požádal.

ŽIŽKA Moudře předjímal jsem tvoje plány...
Obětní úkol již zde vykonaný.

HUS Ten vocas snad projekt můj nakonec zmrví.
Čerstvou přec třeba skropit jest krví
obětní nůž, který marně naň čeká,
když on tu válí se tuhý jak vecka.
Máš ale, Žižko, jedinou kliku,
že kříšení mrtvol mám už v malíku.

***Hrůznou počne na ta slova Hus reanimaci,
krále s královnou tak znova do života vrací.
Jak loutky nemrtvé křížem je ovládá,
zcela jej pohltí vražedná nálada.
Svůj kindžál vytasí v úchylném vzepjetí,
mocně jej napřáhne k finální oběti.***

HUS Až rozstříkne se krále krev do světových všech stran,
pokyn k tomu všemocný může být pak dán,
by mrtví vůkol ze všech hrobů
k životu povstali v tutéž dobu.
Napln se osude světa! Přijď Království boží! Vzklič ve mně semeno
Kristovo!

***Husovu nečistou satanskou seanci
přeruší Chronošlap s nemalou razancí !***

CHŠLAP Doufám, že přicházím zatraceně nevhod.

ŽIŽKA Zas ten děsný Belzebub!
Zabije mě coby dup.
Co počít – toť lehký quíz,
sám si radím: rychle zmiz!
(Prchá)

HUS V minutě triumfu kdo mě to ruší?
Věz ty, že zaplatíš za to svou duší!
(Král a Žofie se začnou potácet po scéně, až se z ní postupně vypotácejí)

CHŠLAP To mi říká ten, kterej svou duši dávno upsal peklu? Vzdej se,
defektní spasiteli!

HUS Ty, taková nicotná nula
bránit mi chceš v mojem přesvatém plánu?
Zářídím, aby tě, jó, neminula
nelidská muka, až pošlu tě k pánu!

***Chronošlap odhodí hrdě svůj kvér,
připraven k souboji, jenž bude fér.
S pomocí smrticích bojových umění,
vražedné ve stroje oba se promění.
Pustí se do sebe v brutálním kombatu,
zároveň zahájí závažnou debatu.***

CHŠLAP Podívej se na svoje odporné dílo! (*poukazuje na ZOMBII*) To je ten tvůj svatej plán? Prober se! Myslíš, že když oživiš pár mrvol, jsi jako Kristus? Lžeš si do kapsy. Mravně nejsi nic. Boj sám se sebou... prohrál's. Víš kam až zajdeš ve svém šílenství? Oživiš hororové legie zombií a staneš se temným pánem světa! Biblickým proroctvím si marně ospravedlňuješ zvrhlé ambice svého nadutého ega!

HUS Ty mě jenom pokoušíš, což není fér!
Vsadil bych boty, žes sám Lucifer!
Falešné jen mi tu předkládáš vize,
duši mou uvést chceš do zhoubné krize!

CHŠLAP Takže křisít mrtvolý černou magií je u tebe košer praxe ?

HUS Černá a bílá – jedné mince strany.
Silný muž z toho není připosraný.
Když s ďáblem bojuješ na ostří hraně,
nesmíš se užít bít i jeho zbraně.
Účel světí prostředky, vepřová hlavo,
k dobru zla užítí Bůh mi dal právo.

CHŠLAP Na to ti stěží však řeknu já: Bravo!

Vida, že po dobrém říct si Hus nedá, Chronošlap svoji zbraň mrazící zvedá...

Dal jsem ti šanci, ale jsi nepoučitelný. Nyní zaplatíš za svoje zločiny a život ve lži. Ty jsi nemoc, já jsem lék. Takže teď už konečně – **CHCÍPNI !!!**

(*Chronošlapův blaster se zasekne*)
Tchajwanskej krám!

***V kritický okamžik selhala jeho zbraň,
nových sil nabyv se Mistr Jan vrhá naň.
Teď křížem Husovým přiražen k zemi je,
zbývá mu naděje jediná ... zombie!
Ta zezadu plíží se ke svému pánu,
jenž poslední chystá se zasadit ránu.
Chronošlap krví svou zvolna se dáví,
když Hus, pěnu u huby, takto mu praví :***

HUS Jaké to je, ležet zašlapán v prachu?
Jaké to je hledět do tváře strachu?
Jaké je umírat s vědomím toho,
že vzápětí zahájím poslední soud
a duši tvou, stejně tak jak jiných mnoho,
v plamenech pekelných proměním v troud.

CHŠLAP Je to asi jako když se ti Zombie, kterou jsi sám oživil, chystá vysát mozek.

***Zombie Husovi mozkovnu vyčistí,
Chronošlap granát svůj střelhibtě odjistí..***

Tohle je pojistka lepších zítřků.

... Mistrovi vrazí jej následně do pusy, exploze Husa pak rozmetá na kusy.

KA-BOOOOOOM !!!

Tu náhle umrlec, hrdinu zachrániv, jak kouzla zbavený, promluví (jaký div !):

ZOMBIE

Děkuji ti, žes mi otevřel oči a spasil mou duši. Sloužil jsem Husovi v mylném přesvědčení o správnosti jeho ideálu. Včas jsi mi odhalil pravdu. Až příliš snadno jsem si nechal namluvit, že Václav je Antikrist jen proto, že mě dva dny mučil, uřízl mi hlavu a pak mě hodil v pytlí do řeky. Jsem... JAN NEPOMUCKÝ.

**Najednou, ó hrúzo, výjev jak z hororu,
zjeví se maniak v nelidském úboru.
Na hlavě nestvůrné beraní rohy,
hrdiny hrúza se nezměrná zhostí,
v děsu se záhy mu podlomí nohy,
je to Hus – pán světa zlý z budoucnosti!
Obludně dlouhý plášť kryje mu tělo,
nese si lejrrové absurdní dělo.**

HUS

Byl jsi Jan Nepomucký!

Vypálí ze zbraně dvou metrů zvící...

KA – ZOOOOM !

**...Nepomuk změní se v praženou kukuřici.
Ve své ultra brutalitě Hus překročiv všech mezí, obrátí se
k Chronošlapu s ironickou tezí :**

HUS

Tak tohle bylo kreativní, ale tohle je paprskomet smrti a ty jsi historií. Vracím se z budoucnosti, abych sám sebe oživil dřív, než si dějiny všimnou, že jsem mrtev.

CHŠLAP

Zpomal, zpomal, vědátoře. Jak chceš asi tak oživit...hromádku popela?

HUS

Cože, vy jste mě spálili? Kde je moje tělo?

CHŠLAP

Řek bych, že...tady všude.

HUS

To néééÉÉééé! Kolesa dějin mě válčují, cítím, jak se rozpouštím. Rozpadám se v nicotěéééÉÉééé...eh.

CHŠLAP

Tohle ber jako exkomunikaci!

**A tak Hus nadobro vyšuměl ze světa,
oddechnout může si konečně planeta.**

Jó, dal jsem si to úplně sám. Zničil jsem Husa, poradil si s Žižkou a obešel jsem se i bez pomoci toho ubožáka Žita, blbečka, kterej měl Husa za dobráka až do chvíle své patetické smrti.
(Mezitím na scénu vstoupí bíle oděný Žitův duch)

- ŽITO** Jsem duch kouzelníka Žita a velmi se mi nelíbí s jakým despektem hovoříš o bývalé formě mé existence. Chtěl bych vidět tebe, jak bys v této hluboce religiózní době dokázal odolat Husovým sugestivním vizím. To není žádný umění jen tak si přijet z budoucnosti a všechny poučovat, věda, jak věci dopadnou. Napadlo tě někdy, že v Husovi mohlo být I lecos dobrého? Každému se může stát, že chce zachránit svět a přitom skončí ve slepý uličce. Co, řekneš lidem, jimž dal Hus naději na vítězství boží spravedlnosti? A co reforma církve?
- CHŠLAP** Bohužel nejsem Husem, abych ti mohl s přehledem dokázat, že to jde I bez zombií.
- ŽITO** Milý Chronošlape, jestli to vidíš takhle, rád ti k tomu dám příležitost.
- Nemaje zrovna nic lepšího na práci,
způsobí Žitův duch tajemnou mutaci.
Zacílí kouzlo své na Chronošlapa,
ten záhy změní se v jiného chlapa.
A Chronošlap v křeči pak svíjí se do doby,
než zjistí, že nabyl Husovy podoby.***
- CHŠLAP** Takže Žito mě změnil v Husa. Tak to je teda fór! Tak já jsem teď...Jan Hus. No tak fajn - já to beru! Myslíte si, že se z toho sesypu? Já budu Hus a budu v tom dobrej. Tenhle příběh je totiž třeba konečně uvést do správných kolejí.
- Tu vbíhá Žižka Jan v zběsilém úprku,
královna s králem mu vyjíždí po krku.***
- ŽIŽKA** Mistře můj, pomoz mi, zažeň ty běsy!
Zombie lebku mou otevřít chce si!
- KRÁL** Žižko, ty šmejde, tys mě zabil !!!
- ŽOFIE** MOOOZKYYYY !!
- (Chronošlap/Hus krále s královnou zadrží, Žižku uklidní a ke všem moudře promluví)*
- CHŠLAP** Ale no tak přátelé, co sme si, to sme si. Hej Žižko, chlape, seber se! Buď sám sebou a dotáhneš to daleko! A ty, králi, i když jsi zombie, zkus se na ten svět taky trochu smát. Což platí i pro tebe, Žofie. A mimochodem, s tou babylónskou děvkou jsem to tak nemyslel... A co ty, Jane Nepomucký? Hned dvakrát tak hnusně umřít, to si žádá posvěcení! A já, já se budu zabývat duchovní kulturou. Jako první provedu jazykovou reformu, která konečně vymýtí to blbé veršování. Ale předně dovedu do vítězného konce boj za čistotu víry. Už přímo hořím nedočkavostí, jak to všem natřu. Tak teda... vzhůru do Kostnice!

KABARET CALIGULA © 2000